

Kız ve Yerdomuzu

Çınar BİBER

Kız ve Yerdomuzu

Çınar BİBER

Maya, bütün gün sorular soran bir kızdı. Kıvrıkcık siyah saçları, cevapların peşinden koşarken iki dolgun topuz halinde zıplardı. Sıcak bir akşam, defteriyle arka basamaklara oturdu ve gökyüzünün pembeye dönüşünü izledi. 'Ben uyurken dışarıda neler oluyor?' diye merak etti, yuvarlak gözlüklerini burnunun üstüne iterek. Koyu kahverengi gözleri merakla parıldadı.

O gece Maya garip bir tırmalama sesiyle uyandı. Sarı yağmurluk tarzı ceket ve turkuaz tişörtüyle parmak uçlarında pencereye gitti. Ay dolunaydı ve parlaktı. Bahçe çitinin yanında küçük, alçak bir şey kazıyordu. 'Bu da ne?' diye fısıldadı. Yeşil kanvas sırt çantasını kaptı ve dışarı süzüldü, kırmızı spor ayakkabıları çimende sessizce ilerledi.

Ay ışığında Maya, uzun tavşan kulakları ve soluk bir burnu olan buruşuk bir yaratık gördü. Güçlü pençeleri ve kalın bir kuyruğu vardı. Boynunda küçük mavi bir boyunbağı vardı. 'Merhaba,' dedi Maya yumuşak bir sesle. Yaratık küçük siyah gözleriyle başını kaldırdı. 'Ben bir yerdomuzuyum,' dedi. 'Termit arıyorum.' Maya'nın ağzı şaşkınlıkla açıldı. Daha önce hiç yerdomuzu görmemişti.

'Termit mi?' diye sordu Maya dizlerinin üstüne çökerek. 'Evet,' dedi yerdemuzu. 'En sevdiğim yemek onlar. Geceleri ortaya çıkarım çünkü ben gececilim.' Ona uzun, yapışkan dilini gösterdi. 'Pençelerimle termit yuvalarını kazarım, sonra dilim onları yakalar.' Maya defterine yazdı. 'Yani gündüzleri uyuyorsun?' diye sordu. 'Aynen,' dedi gururla.

Maya, yerdomuzunun bir termit yuvasının yanında kazmasını izledi. Büyük pençeleri hızla çalışıyordu. 'Karanlıktan korkmuyor musun?' diye sordu. 'Hayır,' dedi. 'Gece benim dostum. Beni güvende ve serin tutar.' Dilini şaklattı ve bir termit yakaladı. 'Her canlının bir işi vardır,' dedi. 'Benimki termit sayısını kontrol altında tutmak.' Maya hayretle başını salladı.

Yerdomuzu Maya'ya baykuşlar ve yarasalar gibi diğer gececil hayvanları anlattı. 'Hepimizin gece için özel duyuları var,' dedi. Maya'nın gözleri kocaman açıldı. 'Keşke bütün gece uyanık kalabilsem,' dedi. Yerdomuzu gülümsedi. 'Senin de kendi işin var,' dedi. 'Sen meraklısın. Bu da önemli.' Maya kendini gururlu hissetti. Defterine onun bir resmini çizdi.

Gökyüzü aydınlanmaya başlarken yerdomuzu esnedi. 'Şimdi eve gitmeliyim,' dedi. 'Güneş geliyor.' Maya el sallayarak vedalaştı. 'Bana öğrettiklerin için teşekkürler,' dedi. 'Rica ederim,' diye yanıtladı. 'Unutma, benim gibi tuhaf yaratıkların bile bir rolü var.' Yuvasına girip gözden kayboldu. Maya yeni fikirlerle dolu bir kafayla eve döndü.

Ertesi sabah Maya macerasını paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Yeşil kanvas sırt çantası zıplayarak okula koştu. Sınıfta öğretmeni Bay Okafor onun heyecanını fark etti. 'Harika bir şey keşfetmişsin gibi görünüyorsun,' dedi, sıcak kahverengi gözleri gülümseyerek kısıldı. Maya başını salladı. 'Bir yedomuzuyla tanıştım!' diye duyurdu. Sınıf şaşkınlıkla soluk aldı.

Kum sarısı saçlı ve yeşil şapkasını ters takan Leo elini kaldırdı. 'Yerdomuzu mu? O da ne?' diye sordu. Maya öğrendiği her şeyi anlattı. 'Termit yerler ve geceleri ortaya çıkarlar,' dedi. 'Onlar gececil.' Leo kuşkululu göründü. 'Nereden biliyorsun?' diye sordu. Maya defterini kaldırdı. 'Bir tane gördüm!' dedi. Bay Okafor gülümsedi. 'Termit yiyen hayvanlar hakkında daha çok şey öğreneyim,' dedi.

Bay Okafor sınıfa bir proje verdi. 'Termit yiyen hayvanlar hakkında bir pano hazırlayalım,' dedi. Maya'nın eli havaya fırladı. 'Yerdomuzunu ben çizebilirim!' dedi. Leo resimleri asmaya yardım etti. 'Başka neler termit yer?' diye sordu. Maya yerdomuzunun sözlerini hatırladı. 'Birçok hayvan yer,' dedi. 'Hepsinin doğada bir rolü var.' Sınıf birlikte çalıştı, kesti ve yapıştırdı.

Maya, uzun diliyle termit yakalayan yerdomuzunun büyük bir resmini çizdi. Gece gökyüzü için yıldızlar ekledi. Leo, karıncayıyenler ve bazı kuşlar gibi diğer termit yiyenler hakkında bilgiler buldu. 'Vay canına,' dedi. 'Bu kadar çok hayvanın termit yediğini bilmiyordum.' Maya gülümsedi. 'Her türün bir rolü var,' dedi. 'Tuhaf olanların bile.' Bay Okafor başını salladı. 'Doğru,' dedi.

Pano parlak ve rengârenkti. Üzerinde yedomuzları, karıncayıyenler ve kuşlar, hepsi etiketleriyle görünüyordu. Maya gururla panonun yanında durdu. 'Yedomuzu gececidir,' dedi sınıfa. 'Yiyecek bulmak için geceleri ortaya çıkar.' Sınıf arkadaşları hayretle dinledi. Leo elini kaldırdı. 'Yani yedomuzu termit sayısının azalmasına yardım ediyor,' dedi. 'Bu önemli!' Maya, gamzesi görünerek başını salladı.

Bay Okafor sınıfı övdü. 'Hepiniz çok çalıştınız,' dedi. 'Maya'nın keşfi bize her canlının, ne kadar tuhaf olursa olsun, özel bir işi olduğunu öğretti.' Çocuklar alkışladı. Maya içten içe sıcacık hissetti. Panoya baktı ve yerdomuzunu düşündü. Ona bunu anlatmak için sabırsızlanıyordu. O gece onu yeniden görmeyi umdu.

Birkaç gece sonra Maya yerdomuzunu yeniden gördü. Ona panodan bahsetti. 'Sınıf arkadaşlarım çok sevdi,' dedi. Yerdomuzu uzun kulaklarını oynattı. 'Sevindim,' dedi. 'Doğa hakkında öğrenmek güzeldir.' Maya başını salladı. 'Her türün önemli olduğunu öğrendim,' dedi. Yerdomuzu gülümsedi. 'Sen iyi bir öğrencisin,' dedi. 'Ve iyi bir dostsun.'

O günden sonra Maya hayvanlar hakkında öğrenmeye devam etti. Defterini arkadaşlarıyla paylaştı. Leo hatta bir doğa kulübü kurdu. Bay Okafor panoyu herkesin görebilmesi için okul koridoruna astı. Maya sık sık ona bakar ve gece macerasını hatırlardı. Merakın harika bir armağan olduğunu biliyordu. Ve her canlının, ister büyük ister küçük, dünyada bir rolü olduğunu biliyordu.

Maya defteriyle arka basamaklara oturdu ve yıldızları izledi. Yerdomuzunu ve mavi boyunbağını düşündü. Termitleri ve her hayvanın bir işi olduğunu düşündü. Gülümsedi, aralıklı dişleriyle parlak bir gülümsemeydi bu. 'Dünya harikalarla dolu,' diye fısıldadı. Ve daha fazlasını keşfetmek için sabırsızlanıyordu.